

عنوان مقاله:

مطالعه روش های مدیریت، برای کاهش اثرات نامطلوب تولید و عملیات بر محیط زیست و عملکرد پایداری اجتماعی

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی پژوهش های نوین در مدیریت، اقتصاد و حسابداری ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

سعید احمدیانی - کارشناسی ارشد مهندسی عمران گرایش خاک و پی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان و معاون فنی و عمرانی شهرداری منطقه ۱۶ شهرداری تهران

خلاصه مقاله:

جایگیری در اجتماع برای کمک به شرکتها برای دستیابی غنی تر به منابع و جمع آوری اطلاعات ارزشمند در مورد یکدیگر مفید است. جاسازی عدم تقارن اطلاعات را کاهش دهد، که این امر احتمال اقدام فرصت طلبانه را افزایش دهد. از این رو، این بدان معناست که می توان طیف گسترده ای از منابع را در یک شبکه زنجیره تامین دریافت کرد تا بتواند همکاری متمرکز داشته باشد. اشتراک دانش یکی از عوامل حیاتی است که منجر به مثال زدن مزیت رقابتی برای زنجیره های تامین از طریق ارتقا آموزش مهارت می شود. یک زنجیره تامین پایدار همچنین به عنوان شبکه ای از سازمان های پیوسته و همسو تعریف می شود که به طور مشترک و با هدف مدیریت، اداره و بهبود جریان اطلاعات از تامین کنندگان با یکدیگر در تعامل می باشند. توسعه متمایزی از حوزه های سرمایه شبکه وجود دارد که در آن چندین اصل جایگیری به هم پیوند می خورند (برناردز، ۲۰۱۰). وقتی سرمایه به عنوان یک دارایی ارزشمند تلقی می شود، سرمایه برای دستیابی و در دسترس قرار دادن منابع از طریق روابط اجتماعی مناسب است. بر اساس این دیدگاه، جایگیری در زنجیره تامین، به عنوان فرصت و توانایی اعضا برای کسب دانش، اطلاعات و سایر منابع جذب شده به طور مستقیم یا غیرمستقیم از شبکه تلقی می شود (بونز، ۲۰۱۳). با تعبیه قوی تر در شبکه، از جمله رابطه ای و ساختاری، عوامل شبکه احتمالاً به روش هایی پاسخ می دهند که به دیگران کمک می کند (رابطه). را حفظ کنند (گوشال، ۲۰۲۰) اشتراک دانش به منبع و در دسترس بودن دریافت اطلاعات، مانند مقررات و قوانین، و دانش مختلف از جمله دانش ضمنی و استثماری در میان اعضای مختلف یک زنجیره تامین (بن و همکاران، ۲۰۱۸) از طریق آموزش سبز اشاره دارد که به کار مناسب و مناسب کمک می کند. مطالعه با عنوان و هدف اصلی بررسی تاثیر نظریه عدالت بر عملکرد پایداری انجام شده است. پژوهش حاضر از نوع کاربردی است و به این خاطر که به بررسی و تحلیل وضع موجود پرداخته است، روش بکار گرفته شده در این پژوهش توصیفی-پیمایشی می باشد. کارشناسان با مدرک حداقل لیسانس و کارشناسان و مدیران شهرداری تهران با تعداد ۲۹ نفر می باشد که بر اساس فرمول کوکران ۱۶۵ نفر به شیوه تصادفی انتخاب شدند و لازم به ذکر است به دلایل پخش پرسشنامه ۱۸۰ نفر انتخاب و پرسشنامه توزیع گردید. برای جمع آوری داده های مربوط به مبانی نظری و استخراج عوامل و شاخص های اولیه از منابع کتابخانه ای و اینترنتی شامل کتب، مقالات و مطالعات موردی استفاده شد. در آمار استنباطی نرمال بودن داده ها با استفاده از چولگی و کشیدگی بررسی شد، سپس با استفاده از آزمون مدلسازی معادلات ساختاری و نرم افزار لیزرل به بررسی فرضیات پرداخته شد. بر اساس نتایج به دست آمده سه فرضیه مورد پذیرش نبودند بطوریکه نوآوری بر عملکرد پایدار اجتماعی در شهرداری تهران تاثیرگذار نیست. اشتراک دانش بر عملکرد پایداری اجتماعی با نقش میانجی نوآوری سبز در شهرداری تهران تاثیرگذار نیست. جایگیری بر عملکرد پایداری اجتماعی با نقش میانجی نوآوری سبز در شهرداری تهران تاثیرگذار نیست.

کلمات کلیدی:

جایگیری، نوآوری، پایداری اجتماعی، دانش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1553490>

